

לְמַפְרֹק לִי, וְדִבְתִּיב אַבְל הַעֲבַד הַשְּׁלִישִׁי עוֹמֵד וּתְלוּי בַךְ הַשִּׁי"ת וְזֶה שֶׁאֵמַר דּוֹד
הַמֶּלֶךְ הוֹשֵׁעַ עֲבָדְךָ אַתָּה אֱלֹהֵי. מֵאֵן דְּמִסְדֵּר דָּא, יְדִיעַ
לִי הֵוִי לִי הַדְּקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְשַׁתַּבַּח בֵּיהּ, וְקָרָא
עָלֶיהָ מִי שֶׁמְסוֹדֵר אֵלּוּ הַתִּיקוּנִים יֵדַע לוֹ שֶׁהַקְּב"ה מְשַׁתַּבַּח בּוֹ וְקוֹרָא עָלָיו עֲבָדֵי
אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. אַתָּה רַבִּי אַבָּא
וְנִשְׁקִיָּהּ בֵּא רַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקוּ לְרַבִּי אֶלְעִזֵּר.

העבד השלישי הקב"ה צריך להתעטר בו ולכן לא ימכור אותו הקב"ה ממכרת
עבד

אָמַר רַבִּי אַבָּא, עַל דָּא קָרִינָן עַל זֶה אֲנִי קוֹרְאִים, (תהלים יט)
הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפָז רָב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֵת צוֹפִים וְגו', כַּמָּה
מְתִיקִין מְלִין עֲתִיקִין דְּסִדְרוּ קְדָמָי כַּמָּה מִתּוֹקִים אֵלּוּ הַדְּבָרִים
שֶׁסִּדְרוּ לָנוּ הָרַאשׁוֹנִים, וְאַנָּן כֹּד טַעְמִין לוֹן, לָא יְכַלִּין לְמִיכַל וְאֲנִי
כֹּאשֶׁר אֲנִי טוֹעֵמִים אֹתָם אִין אֲנִי יְכוּלִים לֵאכּוֹל כְּלוֹמֵר אִין אֲנִי מְשִׁיגִים אֹתָם עַד הֵיכֵן הֵם
מְגִיעִים. וְדָאִי הֶכִּי הוּא וְדָאִי שַׁכְּרָא הוּא שְׁצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ עַבְדָּא בְּתַפִּילתּוֹ,
וְהָא קָרָא אוֹכַח עַל תְּלִתָּא עֲבָדִין וְזֶה הַפְּטוֹק מוֹכִיחַ שֵׁישׁ כֹּאן שְׁלֹשׁ
בְּחִינּוֹת עַבְדִּים, וְאִינּוֹן חָד, וּבְאַתָּר חָד וְהֵם כּוֹלֵם בְּחִינָה אַחַת וּבְתַפִּילָה אַחַת
וְלֹא בְּכַמָּה תַפִּילוֹת. וְתִרִין בְּדְקָאֲמַרְתָּ, וְחָד דְּאִיהוּ לְאַתְעֲפָרָא
בֵּיהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְדִבְתִּיב וְשִׁתִּים מֵהֶם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ כְּמוֹ
שֶׁאֵמַרְתָּ וְאֶחָד הוּא כְּדִי לַהֲתַעֲטֵר בְּהַקְּב"ה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, (ויקרא כה) כִּי לִי בְנֵי

יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם וְגו'. לֹא יִמְכְּרוּ מִמְכַּרְת עֶבֶד

הרי ג' פעמים עבד שנים מהם מה שישראל עושים עצמם עבדים והשלישי שלא ימכרו

לממכרת עבד אלא רק הקב"ה עצמו יכריז עליהם ויתפאר בהם שהם עבדיו. בְּגִיזֵן

דְּקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶצְטְרִיךְ לְאַתְעֶטְרָא בְּהַאי

תְּלִיתָאָה לפי שהקב"ה צריך להתעטר בעבד השלישי. וְעַל דָּא לֹא יִמְכְּרוּ

לְשָׂמָא דְעֶבֶד, דְּהָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הוּי וְעַל כֵּן לֹא יִמְכְּרוּ

לשם עבד כי הם של הקב"ה.

שואל מי הוא העבד ששומעים בקולו

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה נ) מִי בְּכֶם יֵרָא יְהוָה שׁוֹמַע

בקול עבדו וְגו'. מֵאֵי שׁוֹמַע בְּקוֹל עֲבָדוֹ. הַאי קָרָא

אוֹקְמוּנָה חֲבַרְיָא בְּצִלוֹתָא, וְהִכִּי הוּא מַהוּ בְּקוֹל עֲבָדוֹ, פְּטוּק זֶה

כבר ביארוהו החברים בענין התפילה וכך הוא ביאורו מֵאֵן דְּרַגִּיל לְמִיתִי לְבִי

כְּנֻשְׁתָּא לְעֻלְאָה, וְיִזְמָא חֲדָא לָא אָתִי, קְדֻשָׁא בְרִיךְ

הוּא שְׂאִיל עֲלֵיהּ וְאָמַר מי שרגיל לבא לבית הכנסת להתפלל ויום אחד לא

הגיע הקב"ה שואל עליו היכן הוא ואומר מִי בְּכֶם יֵרָא יְהוָה אשר רגיל לבא

לביהכ"נ ורגיל להיות שׁוֹמַע בְּקוֹל עֲבָדוֹ אֲשֶׁר כַּעַת לֹא בָא אֲלֵךְ הַלֵּךְ

חֲשֻׁכִים וְאִין נִגְהַ לּוֹ. מֵאֵי שׁוֹמַע בְּקוֹל עֲבָדוֹ. בְּמֵאֵן. וְצָרִיךְ

להבין מהו שומע בקול עבדו כלומר מי הוא העבד ששומעים בקולו אֵי תִימָא

בְּנִבְיָאָה, אוֹ גְבַר אֲחָרָא אם תאמר שהוא איזה נביא או איש אחר, מֵאֵן

יְהִיב נְבִיאָהּ, אוּ גַבְרֵא אַחְרָא לְעִלּוּתָא. דְּבַגְיִן דְּעִלִּי
 עִלּוּתִיהָ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל נְבִיאָהּ, אוּ דְגַבְרֵא בְּעֵלְמָא וּכְי מִי שֵׁם
 נְבִיא אוּ אִישׁ אַחַר שְׂכַאשֵׁר הָאֲדָם רִגִיל לְבַא לְבֵית הַכְּנַסַּת הוּא שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלוֹ שֶׁל אוֹתוֹ

הנביא.

אותו האיש הרגיל לבוא בכל יום לבית הכנסת להתפלל הוא שומע את קולו
 של השי"ת שקורא ומשתבח בו שהוא עבדו

אַלְא הָהוּא דְּעִלִּי עִלּוּתִין בְּכָל יוֹמָא, אִיהוּ שׁוֹמֵעַ
 בְּהָהוּא קוֹל, דְּקָרִי לִיהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,

וּמְשִׁתְּבַח בֵּיהּ, וְאָמַר דְּאִיהוּ עֲבָדוּ וְדָאֵי אַלֵּא הַבִּיאור הוּא שְׂאוֹתוֹ
 הָאִישׁ הָרִגִיל לְבַא בְּכָל יוֹם לְבֵית הַכְּנַסַּת לְהַתְּפַלֵּל הוּא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלוֹ שֶׁל הַשִּׁי"ת שְׁקוֹרָא
 וּמְשִׁתְּבַח בּוֹ שְׁהוּא עֲבָדוּ וְדָאֵי. שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל, בְּמֵאֵי קוֹל. וְזֵהוּ שְׂאֵמַר שׁוֹמֵעַ

בְּקוֹל וּמְפָרֵשׁ אִיזוּהוּ קוֹל בְּהָהוּא דְּאִקְרִי עֲבָדוּ בְּאוֹתוֹ הַקוֹל שֶׁהַקְּב"ה קוֹרָא לוֹ
 שְׁהוּא עֲבָדוּ. שְׂבַחָא עֲלָאָהּ אִיהוּ דְּנִפְיָק עֲלֵיהּ קוֹל דְּאִיהוּ
 עֲבָדוּ וּשְׂבַח גְּדוֹל וְעֵלְיוֹן הוּא שְׂיוּצָא עֲלֵיו קוֹל שְׁהוּא עֲבָדוּ שֶׁל הַשִּׁי"ת. וְתוּ,

דְּקָלָא אֲשֶׁתְּמַע בְּכָל אֵינּוֹן רְקִיעִין, דְּאִיהוּ עֲבָדָא
 דְּמִלְבָּא קַדִּישָׁא, וְדָא הוּא וְעוֹד, שֶׁהַקוֹל הַזֶּה נִשְׁמַע בְּכָל אוֹתָם הַרְקִיעִים
 שְׁהוּא עֲבָד שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֵלְיוֹן הַקְּב"ה וְזֵהוּ שְׂנֵאֵמַר שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל עֲבָדוּ כִּי נִשְׁמַתוּ

שומעת בקול הזה המכריז עליו שהוא עבדו של השי"ת.

בזמני התפילה החיצוניים והמקטרגים אינם סותמים את האורות העליונים
אֲשֶׁר הִלְךְ חֲשָׁכִים וְאִין נִגְה לֹו, וְכִי בְּגִין דְּלֹא אָתָא
לְצִלוּיֵי הִלְךְ חֲשָׁכִים ויש לשאול וכי מפני שלא בא להתפלל
בהכרח הוא שהלך חשכים והרי יתכן שלא הלך לשום מקום לעשות איזה איסור רק ישב
בביתו. **אָתָא אֲוֹקְמוּהָ** אלא כבר ביארוהו בגמרא (ברכות ו:ו) שמה שמנע עצמו
מלילך להתפלל נקרא שהלך למקום חושך. **אֲבָל** יש לבאר עוד **עַד לָא**
יִתְבַּנְּשׁוּן יִשְׂרָאֵל לְבֵתֵי כְּנִסְיֹות לְצִלְאָהּ, סְטָרָא אַחְרָא
קַיִמָא וְסָגִיר כָּל נְהוּרִין עֲלָאִין, דְּלֹא יִתְפְּשְׁטוּן וְיִפְקוּן
עַל עֲלָמִין עד שלא מתאספים ישראל לבתי כנסיות להתפלל הסט"א עומדת תחת
היכל לבנת הספיר וסוגרת כל האורות העליונים שלא יתפשטו ולא יצאו כלל לעולמות
התחתונים. **וַתִּלֵּת זְמַנִּין בְּיוֹמָא אֲזִילֵי סְטָר אַחְרָא, דְּכֵר**
וְנוֹקְבָא, וּמְשַׁטְטִין בְּעֲלָמָא ובשלושה זמנים ביום שהם זמני התפילות
שתיקנו האבות אין להם כח לעמוד שם והולכים הזכר והנוק' של הסט"א שהם ס"מ ונוק'
ומשוטטים בעולם להשפיע לחיצונים, ואז אינם נמצאים על פתחי האורות העליונים לסתום
אותם, **וְהָהוּא עֵידָן אַתְקָן לְצִלוּתָא, בְּגִין דְּלֹא הָוֵי תַפְּן**
קְטְרוּנָא כָּלֵל ואז הוא הזמן להתפלל כי אז אין שם קטרוג כלל והתפילה עולה
בלא מפריע ובלא קטרוג.